

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Égész évre 10 k. — kr.
Félévre 5 " " "
Nagyedevre 2 " " "
Égy hónapra 1 " " "
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **BARTHA MÓR.**

Főmunkatárs: **Dr. KIRÁLY PÉTER.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Már a legelső sorozat 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többes számú hirdetések alkalmán a jutányos áron vetődnék fel. Bélyeg-díj minden külön beutaltatást 30 kr.

Gróf Apponyi Albert szózata.

Debreczen, okt. 19.

A jászberényi választók tegnapi ünnepét megkicsinyelheti a kormány, annak a sajtója, mert bizony nem illik bele Magyarország mai világrendjébe az, hogy önzetlen ragaszkodás fűzze össze a választót annak megválasztottjával. Ha gr. Apponyi Albert összes politikai akcióit egy tollvonással ki tudná törölni Bánffy cenzorius a magyar nemzet politikai és erkölcsi történetéből s csak a jászberényi választók s a jászberényi képviselő között való igazán nemes politikai viszony halvány képét tudnók megőrizni annak a jobb kornak, a mely bizonyára el fog következni: politikánk és morálunk történetírója konstatálni tudja, hogy maradt egy sziget érintetlenül ebben az általános kiszármányolási korszakban.

Igen, annyi üldözés, közigazgatási és immár a bíróságok hatáskörébe is átcsapó vexatura után, a pénz, az erőszak minden pokoli raffineriával kieszei eszköze sem tudta megbontani az ideális viszonyt gróf Apponyi Albert s választói között. Igaz, hogy elszigetelt ez a tünet országunk mai közéletében: de azért mi fel fogjuk e vizsgálató sugárt, a becsület és tisztesség gyújtólencséjén s politikai és publicisztikai mérlegelésen

elbocsátva vezetjük azt tova, bizván, hogy a sugár gyujtani fog.

Gróf Apponyi Albert beszámolója nem lehetett arra számítva, hogy minden egyes részletkérdésben direktívát adjon az elkövetkezendő akciókra. A kiindulási pontok a legfontosabb szabotossággal vannak meghatározva, arra nézve, hogy a magyar nemzeti politika az egész vonalon keresztül vezetlenség. A kiegyezésben, mint mindig, híve a közös vámterületnek: addig, míg ez a nemzet károsodása nélkül fenttartható. Az önálló rendelkezést annak virtuális kelleivel, ha ebbe szorítottunk, ellogadja, de még eddig nagy gondosan mérleget, hogy a kormányzati politika minő tévedéseket, mondjuk ki bűnökét követelt el arra nézve, hogy nálunk teljesen enerválódott a politikai és gazdasági érzék s Ausztriában olyan arányban emelkedtek velünk szemben a jogtalan követelések. Igazságos bírálója a két törvényhozás előtt fekvő kiegyezési javaslatoknak, bonczoló elmének világánál erős, bátor kézzel széttepi az illúziókat, melyekkel behálózták a nemzetet, hogy ez a javaslatokban gazdasági üdvének ultima Thuleját lássa s meg ne pillantsa azokat a veszedelmeket, melyek gazdasági önrendelkezését ezekkel a javaslatokkal fenyegetik. A kvótaemelés ellen való határozott tiltakozás szigorú konzekven-

ciaja a ellenzéki pártok politikájának, a melyek már eddig is hatalmas gátakat emeltek a kormány perfid kvótaengedelményeinek a megvalósítása elé.

Egészen természetes, hogy gróf Apponyi Albert a méltányos kiegyezés lehetőségét közgazdasági hallucinációnak mondja, mert a mi kormányunk, a mi uralkodó pártunk gyávasága itthon letörte az önértéket, Ausztriában pedig felszította mindazokat az áramlásokat, melyek valaha ránk nézve veszélyesek voltak.

A kibontakozást gróf Apponyi Albert a törvények alapján keresi. A lex imperat elve szent előtte — a mi kormány- és szabadelvű körökben megdöbbentő őszinteség. Ez nem kelt bennünk csodálkozást, mert a campagne a tulajdonon éppen a törvények meghamisítására van berendezve.

A mi nem fog sikerülni. Mert sem törvényeink integritásán nem enged sebet ütni az ellenzék, sem gazdasági érdekeink feláldozásában nem nyugszik bele. Táplálja ennek a harcznak a tüzeit a törvénytelen parlament s a törvényeken keresztül gázoló kormány. Többség és kormány mintha csak arra szövetkeztek volna, hogy e valságos időkben minél több anyagot szolgáltatassanak arra a bizalmatlanságra, a mely gróf Apponyi Albert beszédéből oly mesteri megoko-

Vihar az Etna körül.

A Debreczen-i tárczája.

A Tisza fedélzetén, okt. 7.

Valahol Taormina mellett lehetünk, mikor a kapitány figyelmestette szolt:

— Ime az Etna.

— Hol?

— Arra a pontra néztem, a hova mutatott, de bizony felhőkkel nem láttam egyebet.

— Lehetetlen . . . Én nem látom.

— Ej, ej! . . . Nézzen csak a felhők föl.

És csakugyan magasan a felhők közül háromszög alakú, hatalmas hegyecsuc meredt ki. De csak egy pillanatra. Óriási felhő tolt előre s elakarta a szicíliai tűzokádót. Ami kis rés maradt a felhőkön, azon keresztül ragyogva tört a zöldelő virányokra a nap.

Soha szebbet! A természet vakon szorta áldását erre a ragyogó földre. Végig hajóztam az egész olasz sziget-partot, de egészen Meitoig, de sehol olyan tajat nem láttam, mint Sziciliában.

Mindenütt sziklás, kopár part mered a tengerre, a sziklák között árva világító-torony emelkedik a magasba, a kalabriai felsziget hegyei feketén tömörülnek hatalmas láncba, szinte érezzük, hogy ott bujt meg Rinaldo Rinaldini, a hatalmas briganti főnök.

Milyen más Szicília! A tengerpart sugár, bujalevelű fak szegelyezik, gyönyörű ligetek húzódnak felfelé a hegyoldalon, mindenfelé gazdag szőlőföldek, s a hegyek lábá-

nál, mintha ezukorba volnának vágva, apró kis színes házikók csalogatnak. Ragyogás, színp, élénkség az egész szigeten, s mint hajunk Riposto fele közeledik, a tavóság ködéből karsu, keleties stílusban épült templomtornyok emelkednek ki s kihallatszik a tengerre, mint harangoznak deket. Nem szomorú, egyhangú, bugó harangszó ez, hanem vig, sokkal gyorsabb, erősebb hangú, mint a mienk.

A hajó kormányos is deket jelez, megkondul a hajó harangja is.

A tenger felett felhőtlen, szinte izzó az ég, nem kék, de fehér, annyira átmelegedett.

Hosszu hullámok hantáztatják lágyan a hajót s a hajó korlátjához támaszkodva gyönyörködöm a csillogó partokban, a ragyogó, zöldelő mezőkben.

Elöttem Szicília, mögöttem a tenger megoivadt arany hullámaival. S magasan a tenger fölött, a sziget hegyeiben egyre gyűlnek, folytonosan gyülekeznek a felhők. Nehéz, sötét ködtömeg öleli át a csucsokat, az Etna egészen eimerül es a sziklafekete felhők arnyeka ott rezeg a zöldelő mezőkön, amelyeket ferden viagit meg a nap.

Vihar lesz. Már villámlik is.

Függőlegesen cikázik a levegő titokzatos elektromossága, hörgő, elnyújtott dübörgés hallatszik az Etna mögül s a felhők alabb ereszkednek.

Sűrű fatyol húzódik végig a hegyek oldalán, sietve iparkodik a völgyek felé. Esik.

Szép ezt nézni a tengerről. Fölöttünk csillogó ég, előttünk dübörgő zivatar, amilyen csak délen remegteheti meg az embert. Villám villámlásra csillámlik a hegyek között s dörges dörgésre dübörög és látni, hogyan szakad hatalmas csatornában az eső, talán jég is, hogyan zúgnak lefelé a felhők a hegyoldalán.

Mindinkább elsötétülnek a hegyek, a zivatar már egészen lent van, sőt a szél elvitte a hátunk mögé is, mert már ott is dörög.

Haj, haj! Valami lesz.

A halászok is sejtik, mert felszedik hálójukat és rohannak hazafel. Piros sapkájuk bojtja előre-hátra lebeg, a mint a legények előre-hátra hajóva eveznek. Nagy, fekete szemükben Szicília tüze ég, bátorság lobog arcukon.

Igen, ezeknek a szívében még él a vérbosszu, ezek még habozás nélkül szurják le, aki elszerezi a szeretőjüket.

Alfio és Turridu jutnak eszembe s önkéntelenül is fűyölni kezdem a Paraszt becsület borsdát.

Suhog a szél, a hosszú hullámokat apró, kis fodrok váltják föl, már nem látni Riposto házait sem, úgy esik ott az eső. Mint ha agyuznának a magasban, úgy dörögnek a villámok s a felső hívó szózatra vissza menydörög a tenger. Hatalmas jeladás!

Nagy, olasz hajó állott mellettünk, kürtöje bugya eresztette ki a gózt, a bődülő hang beleveszett az ég és a tenger lármájá-

lással tárult a nemzet elé. Fáj a kormánynak, hogy az az államférfiúi enuncziáció, a mely elhangzott Jászberényben, oly egyszerűen, olyan megdöbbentő igazsággal mondja ki a vetot minden terv, minden lappangó elalkuvás ellen. Semmit a törvény ellenére, mindent a törvénnyel. Ez gróf Apponyi politikájának a vezérelve s ez ma súlyos szó nálunk, a hol mindent a törvény ellenére terveznek s akarnak keresztülvinni.

A képviselőház ülése.

Debreczen, okt. 19.

A tegnapi Okt. 18. ülés sem volt magabb érdek nélküli. Mert habár az új alelnök — Kardos Kalmán — minden beköszöntő nélkül foglalta is el az elnöki széklet s egyszerűen nyitotta meg az ülést és az első tárgy — Polónyi indítványa felett az előre látható sorsot szavazással — 131 szavazat az ellenzéki 48 szavazat ellen — elvetették: már a haz legközelebbi munkarend jének meghatározása elénkséget kellett, mert ez ismét elutaltatott, a haz munkarend nélkül marad ismét, ha csak a szombatra az elnök által kitűzött indemnity tárgyalását nem vesszük annak, de még az esetben is addig nincs megállapított munkarend.

Azutan Molnár János hozott csatolást a kormánynak azzal, hogy a Néppártnak a Balfy-ellenes akcióhoz csatlakozását jelentette ki, pedig a kormány sajtó még legközelebb is más véleményt hintett e különben az ellenzék részéről is nagyon tartózkodással fogadható párt felől.

Majd Apponyit szólította a jegyző szövegére, s beszélt nem fényes, csattanos szövegekben, hanem a valóságosság kerületében érveivel: a kvóta kérdéséről, a gazdasági kiegyezéséről, ennek az osztrák részéről módosítása kérdéséről, párhuzamot vonva a magyar és osztrák kormány eljárása közt; mert míg ez teljes nyilvánossággal tájékoztatja az ügy állásáról még bizottságait is: addig a magyar kormány sötétségben hagyja a képviselőházat is, amelylyel ennek iszonyu

lealázó helyzetet teremt. Azután az 1867. XII. és 1898. I. cikknek adta valódi értelmét, amely szerint a törvényhozás két háza és a korona hozzájárulása folytán törvényerős magyarázattá lett: a vámszövetség kriteriuma az, hogy a két vámtétel kifelé e g y s é g k é n t jelentkezik.

Ha a kormányt felelősség terheli: az ellenzék is, hogy t. i.: megóvj a az országot annak alépisnek veszélyeitől, amit a kormánnyal közösen tesz. A kormánynak módjában áll 5 perc alatt szint vallani és teljesen eloszlatni az aggodalmakat.

Az ellenzék szüneti nem akaró tapsai és eljenzései közt alig tudott szóhoz jutni Lukács pénzügyminiszter,

A mindenfelől hangzó öt perc szünet kérés ellenében aztán megmaradt beszélni akaró makacssága mellett; de habozás után végre is az elnök elhagyva helyét, beállt a szünet s a pénzügyminiszter csak ezután jutott szóhoz.

Most már Bánffy br. is bejött, aki addig a beszélő Apponyi gróf ellen a folyosóra kimenetellel es kimaradásával tüntetett. A pénzügyminiszter erőködött Apponyi gróf érveinek megegyezésére, de még csak meggyengíteni sem bírta. Ervei silányok, tárgytalanok voltak.

Minden igyekezetét az indemnity tárgyalása szükségességének mutogatására fektette; de azzal a felvilágosítással amit az ellenzék a kiegyezési ügy állásáról követel, ő is adós maradt.

Azzal a nyilatkozatával pedig, amit a javaslatok esetleges módosításáról mondott, éppen igazolta Apponyi gyanuját. Ha t. i. az osztrák Reichsrath módosítja a javaslatokat: akkor előlről kezdődnek az alkudozások. Hát más alternatívát nem ismer a pénzügyminiszter ur?

A miniszter beszéde még a jobb oldal kötelei tapsait és hangzatos eljenzéseit sem idézte fel.

Mócsy Antalnak a Néppárt állásának azon magyarázó kijelentése után hogy ez, »nem törvényes és méltányos kiegyezést akar minden áron«, hanem: »mindenáron

delem. Közvetlenül az árcob alatt spiritusz hordók vannak beraktározva s ha a villám nem pattan le a tengerbe, mint a harmadik gépész mondta, bizonyára mi kerültünk volna a másvilágra.

— Az ur ugis ujságíró, mindenhova szabadjegye van, — tette hozzá

Senki se nevetett csak a harmadik gépész. Neki már nem volt érzéke a valságos pillanatokhoz. Az elsüllyedt Jókainak volt a gépésze a katasztrófa idején s már kutyába se vette az ilyen kis villámcsapásokat.

Az eső pedig zuhogott patakokban folyt végig a fedélzetten sirtak a hullamok s csikorogott a hajó minden eresztéke.

Fél óra mulva vége a viharoknak, szólt a kapitány.

És csakugyan, odafenn már oszladozni kezdett a felhő s hogy legyen az árnyban ragyogás is, a legnagyobb esőbe beleszállott egy kőszá napsugár s nyomában ragyogó szivárvány támadt.

A felkör eleje ott lebegett az Etna fölött, a vége pedig a hátunk mögött merült a tengerke.

Elzugott a szél, Málta felé kergette a felhőket. S egymásután kibujtak ugrz Szicília zöld hegyormai a kis, színes városokkal, a melyeknek kövén ragyogva tört meg vihar után a sziporkázó delői nap.

Harmat borította az egész tájat, még egy szellőlebbenés elkapta az Etna fölött az utolsó felhőfoszlányt is, előltűnt a kráter s a füst vékony sávban emelkedett fel a magasba.

Pásztor Árpád.

törvényes és minden áron méltányos kiegyezést.

S z i n a y Gyula következett volna szólásra, de ez, az idő eltelvén mara maradt habár a legközelebbi ülés szombatra volt kitűzve.

Ülés vége 2 órakor.

Bankügy és vámügy.

Irta: **Gondy Károly.**

I.

A T. Ház pénzügyi bizottsága bevégezte tárgyalásait. Mi most már komolyan gondolt kozhatunk a borzasztó összeg felett, melyegy év leforgása alatt fizetnünk kell. A t. bizottság — azt hiszem — ülésezett a többi helyett is, — mert a pénz mindennek az alapja.

A bank- és vámügy rendezése nálunk régóta vajudik, mert nem rendelkezünk önállóan felettük. Ezek képezik a mi parlamenti vitáink kiindulóját, de soha a véget el nem érjük anélkül, hogy szakadóra ne vezetne; Ausztria szegény és Maecenas állam nélkül el nem lehet. Ezek az alképek a magyar állam testén, melyeket mint a gordircsi csomót, csak egy Nagy Sándor kardcsapással képes sikeresen megoperálni.

Van az országnak egy nagy párta (elég sajnos, hogy csak párt és nem nemzeti kérdés), mely e két hasard institutionak függetlenítését célozza. De hogy is ne buzgólkodna azon, midőn ezek képezik a 48-iki constitutionak sarkpontjait?!... A kamarilla szivesen elnézte volna a többi pontokat, de a pénzt, a vamat, a főkapásokat nem engedhette.

Hiszen most is van honvédségünk idegen ajku tisztekkel mint 48-ban, csak hogy agyu helyett bumbardo-val ellátva. Elég, ha nagyot szól és szusszal tudjuk elsütni. Meg van az Egyenlőség az adófizetésben, a Testvériség a defraudatióban, a Szabadság a választásban.

Hat csak vagyunk valahogy constituálva, ha nem prostituálva és pompásan haladunk a kioroszakolt nagy summák mellett.

Hegedüs Sándor, az országház primása újra elhegedülte a régi nótáját. A bizottság nevében konstatálja, hogy a kiadások csak csekély arányban emelkedtek az idén; éppen csak 3 millióval, mely csekélységet meg sem érezzük az 500 millió mellett. Ő a szédítő magasságból le sem ereszkedik, pedig jól esne hébe-hóba szép k a d e n c z e k e t is hallani.

Igaz, ki naponkénti gimnasztikájában a szopós borju emeléssel kezd, talán a tinót is felemeli; de hogy az ökröt venné végre a vallára, azt már kövte hisszük. Bizony egy ökörrel már meg nem birkozunk, ha csak nem mint Theseus, főbe nem kolintjuk a misaurust. Valjon Theseus szobra, nem a »viribus unitis« carebolának van közszemlére kitéve a bécsi Népkertben?!

Az 1899-iki évre összes kiadásunk 503 millió és 252,446 frt, mondjuk, hogy annyira rug ha már az ökröt szerepeltetjük.

N. pouta tehát m á s f é l milliót fizetni egy országnak, mely jobbadán a földmivéles után el es már foszlattal zsirozza földjét: az szemtelen követelés. Hogy nem sült ki a szemünk ily hallatlan követeléssel elő állani az ország foruma előtt; és azt még meg is szavazzák!

Persze bevételit is tudja a kormány, hogy ne midőn a dob is szól hangosan mellette. Hány párnát es kakuk órát confortálnak, míg meg üti a mértéket?

Lehet-e valakinek spiro-ja ha ok időre kötnek és egy egész évvel előre kimutaják az egyenleget. Mennyi zsarnokság, önkény és arcaicsapás rejlik még abban, ha még 51.157 frt felesleget tudnak feltüntetni a népennyi nyomosa közepette! Csoda, hogy felkrajczárok nem szerepelnek, mint Debreczen város budget-jében.

Értekezzünk most ok sabb dolgokról magáról a közös ügyes bankról és annak üzletéről.

Milyen hat a mi bankunk? fél lábú, és droductója olyan mint a híres Donató fellabu

ba. Az olasz hajó meg akart szökni a vihar elől.

Sietve felkapta horgonyát és ment ki a nyílt tenger felé, de oriasi szelroham támadt s visszakergette. Köhögve, prüszkölve kotródott visza Riposto természetes kikötőjébe s varta, amíg fölötte elzúg a vihar.

Nem tartott sokáig. Sebesebben, mint a gondolat, hozta nyakunkba a szél a felhőket. Közvetlen közelünkben hallottuk az irtózatos dördüléseket s egy pillanat mulva nem láttunk semmit sem. Szakadt a zápor, röpdösött a villám, dübörgött a menny és hullott a jég. Ritka dolog itt Sziciliában. Egy pillanat alatt üres lett a fedélzet. Az alazuhanó esőtömög a kapitány szobájába vert, szembe a nagy árboccal.

A tengert gyors szél paskolta, a jég és eső csattogó zajjal hullott a hullamokba s a szürke, haragos arban egy-egy elkésett helcsónak vergődött keservesen. A szél vigan dobálta s a barna fiuk ugyancsak megdolgoztak, hogy valahogy partra érjenek Santuzzájukhoz.

Egyszerre csak kigyult a tenger. Megdermedve bámultunk egymásra. Sivitó, rettenetes hang hallatszott, a hullam hatalmas csomóba csapott föl s az árboc esuesa lerepült a hajó fedelre, magával sodorva a köteleit, amelyre estenkint a jelző lámpát szokták felhuzni.

A villám az árbocba ütött s onnan átpattant a tengerre. Nagy pillanat volt. Semmit sem hallottunk egy pillanattig, amíg végre a hatalmas csendben a kis kínai arcú hajóinas, aki valahol Paraban, Braziliában látta meg a napvilágot, ordítani kezdte:

— Il fulmine! Il fulmine!

A villám, a villám. Oriási volt a vesze-

tánczosé volt, ki azért izgott-mozgott a szinpadon, mert a c s e n d e s megállás lett volna a kunsztja. Csinált ő azonban oly orsósebességű körmozdulatokat melyet ép labu ember nem ehet, mert a lógó fél láb csak hátrahatja a gyors forgásban.

Magyarország finanziaja éppen a páros-sága miatt paratlan a continensen. Egyre a törös hátú gebén nyargal, míg végre kidül alatta.

Mes alliance-ot kötött egy szegény sorsu agg szüzzel, ki fajos lábát örökké magyar Forty flastrommal gyógyította. És mivel oly jót tett Ausztria lábának, hálaból az idülő nyomorékot elnevezték *N a t i o n a l*-nak. Nekünk perszé nemzeti Bank lett volna, de hiába ha egyszer az asszony dominál a házban!

Később azonban, midőn a dáma hizni kezdett, a t e h e r a t t a labbaja kiujult és a szomszédoktól mankót kölcsönzött. Most már bátrabb a fellépése és *»Osz-rak-Magyar«* uj czimen hitele is megerősödött, daczara, hogy ropogós papir szoknyában jár.

Regeneráló természeténél fogva, hogy a national nemzeti közkincesé nevelje: fiókjait az ország különböző részeiben elhelyeztetette, letet és uralmat biztosítva számukra.

Azóta jobban virágzik, ha már mi is benne vagyunk a credoban és lib ralis inasai kérkedve viselik az OEU. monogrammot a sikkában, pedig az az MO. sem állana rosszul, ha már itt van fő klienturájuk. De hat ki tehet arról, ha már Tiller a E. und K. sapkák szállítója; de még miről ismernők fel azt: hogy ők csak németül beszélnek.

Ujabb reforma szerint, hogy legalább névleg szerepeljünk, a bankjegyeken a mi firmánk is szerepel, illetőleg süllel a többi társországok nagy bosszuságára.

Hat mennyivel igazságosabb is volt Kossuth, hogy a bankjegyeken 5 nyelven adta tudtára, hogy: hamisítói 8—15 évre terjedhető börtönbüntetéssel büntetendők. Be kár, hogy nem volt alkalmunk oly rabbal dicsekednünk, ki a 15 évet leülte volna, de ellenkezőleg az osz-rak büntette azokat, kiknél Kossuth bankót talált! Lehet, hogy a hamisítót meg is jutalmazta volna. Pet. deszat, stoziaty, mily remek világ volt akkor! pedig ez sem tetszett Hurbánnak.

No azért a mostani századra sem haragudhatunk, ha kétféle az írása és két tucet teje van, akar csak a fényképésznél rendelték volna meg.

Van aztán a Banknak (nagy B-vel írom, mert ilyen csak egy van a világon) kétféle bankója: *i g a z i*, melyet legott érzében bevaltenak es hamis, a miért nem kezeskednek és csak éppen arra való, hogy a jó bankot megkeressék rajta; olyan fajta kényeszer bankó, mit csak a jó bolond magyar elfogadhat, ha már ő is szerepel rajta. A hamis bankótól nem kell azért megijedni, — hiszen annyira értékes e jeles függő adósság töröl, hogy a polgari tőkével versenyez és ócsobb k a m a t r a a d j a a nagy semmit.

A Bank érczalapja Bécsben van, mert oly nagy, (?) hogy azt Budapestben nem lehet elhelyezni, de még mily könnyen csinálnak Kossuth alapot belőle. Aztán tetszik tudni, milyen keverékből van az érczpenze? ... Tavaly a főbanknál nekem egy 1858-iki forintost visszalöktek, csak 65 krba akartak elfogadni, mert! kiment a forgalomból, pedig epen most adok kettőt belőlük a szakácsnének, egy kis tők káposztára. Hej milyen tőkkel ütöttek is vagyunk! Ha már nem érvényes, miért nem veszik ki a forgalomból vagy gyártanak belőle koronát. De miért ne lenne érvényes, ha a többi is csak olyan.

Dr Wekerle oem rosz kunstkijije volt, hogy: 2 ezüst forintost vet a kezébe és changez-marchez! itt a 5 korona.

Ezzel 25 % veszteség háramlott a Bankra, mert az összes sajtó megdicsérte a szem fényvesztésért.

Tekintve, hogy a bank csak 65 krba. (tehát 35 % veszteséggel) váltja be a forintot, — nem is szólva az apró ezüst érték

folytonos eséséről, mit az európai (kivéve az orosz) aranyvalutája okozott, az ezüst pénzünk szörnyen al pari áll, úgy hogy 100 ft. ezüst pénz alig tartalmaz 40 ft értékű tiszta ezüstöt — úgy szólván most is csak ezüst bankók maradnak forgalomban, ha a papir valuta megszűnik.

A koronának aztán van ujra schefflje száz fillérje, mely már oly érdektelen hogy resteli forgalomba hozni és marad a régi garas; négy fillérben. De van ennek a késelemnek némi haszna is, a kincstárnak is, mert ha van fillér, akkor csak egy portoricot vesznek 7 fillérért, most pedig mindegy duplán kell a trafikkan vásárolni. Azt hiszem, hogy a korona értékben kötelező számítás, talán ócsobb világot is teremene, mert 1 fillérért is adnának gesztenyét, vagy gyufát. De hol a fillér?!

Most el lehet képzelni, mily óriási lenne a bukás egy háboru eseten, midőn a nagy német bank tiszta arany labon áll. Az arany-nak vannak és voltak mindég fenyes kilátásai.

Az arany volutánk tisztán a mi bánnyánk szerencsésjétől függ. — Lehet, hogy Baully br. most felfedezett arany bányái elősegítik. Mily könnyű is nekünk önálló bankot alapítani, ha az arany készlet csupan a magyar föld gyomrából készül... es mily lehetetlen Ausztriának, ha csak a 38%-os kvótát nem aranyban követeli.

Ezeket a bizonyos függő adósságokat ki csinálta, ha szabad kérdeznem? Bizonyosan nem a f ü g g e t l e n s é g r e törekvő magyar nép, ki rég tépegeti a járszalagot.

Nem mi verettük Kormózk-Bányán (K. B.), az olasz centesimot, daczara, hogy a magyar ba a vezette Radeczkyt Navaranal győzelemre. Nem mi hittuk 49-ben a muszkát, csak egy pár hitvány magyar mágnás ment értük. Nem a kis éremért masiroztunk Schleswig-Holsteinba; nem mi provokáltuk a poroszt 1866-ban.

Az óriás Bank-Rhodus még a Lajtha két partjára veti a lábát. Igyekezünk magyar talpra állítani az érczszobrot, még mielőtt a nyakunkba szakadna a bank-róttos világ csodája.

A magyar városok szövetsége.

A magyarországi városok fejlődése érdekében életrevaló indítvány merült fel.

Az indítvány célja, hogy fölébressze a városokat lethargikus álmukból és megalakítsa közös érdekeik előbbre vitelére a magyar városok országos szövetségét, hogy így az együttes föllepés nagyobb erejével szolgálják államfentartó és erősítő feladataikat.

G y ö r város a tette ezt az életrevaló indítványt, mely főbb vonásaiban a következő:

A városok szövetsége károsnak találja az eddigi vasut építési tarifális politikát. Sür-gősnek találja az igazságos es általános adórendszer behozatalát.

Az állam a városokra átruházott hatáskörében teljesített funkciókért nyújtson karpótlást.

Az állam érdekeit szolgáló létesítményekbe tett befektetések a városoknak meg-téríttessék.

A városok adósságai es kölcsönigényei az állam kezelése alatt álló alapítványokból elégíttessenek ki, illetve szerveztessenek es végre, miután az országos közigazgatás általános reformja előtt állunk, a városok az őket érdeklő közigazgatási reform tárgyában előzetesen véleményezőök iránt kérdeztessenek meg.

Az ország valamennyi törvényhatósági joggal felruházott város ezen indítvány köz- lése mellett felhivassék, hogy érdekeik meg-

tárgyalása es határozatunk meghozatala végett egy magyar törvényhatósági joggal felruházott vidéki városok kongresszusa egybe-hívásához hozzájáruljanak,

Mindezek előkészítése céljából a közgyűlés a polgármester elnökl te alatt egy 20 tagu bizottságot küld ki, mely működéséről záros határidőn belül a közgyűlésnek részletes előterjesztést tegyen.

KÜLFOLD.

Szerb egyházi körökben általános visszatetszést kelet, hogy az annak idején püspökké választott Petrovics Gerasimot a vojlovicai kolostor főnökévé nevezték ki. Petrovics kinevezését az akkori közokt miniszter Ö felségének már fel is terjesztette volt es a király azt már alá is írta, a kinevezést azonban visszakelhet voani egy affaire miatt, melybe a püspökön kívül az ellenzékhez tartozó egyik képviselő is be lett vonva.

Petrovicsot akkoriban szimonia miatt fegyelmi uton zordába küldték. Ugy az ő, mint ama képviselő neve azóta nem szerepelt a nyilvánosság előtt, míg a mostani kinevezés alkalmából az előbbi ismét a nyilvánosság előtt szerepel.

Nádudvari zendülés.

— Törvényszéki tárgyalás. —

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen okt. 19.

Tegnap délután.

Délután három óraker megkezdődött a tárgyalás Kihallgatásra került Tóth Gábor, ki a budapesti szocialdemokraták egyik neveltje. Ny. Lakatos Lajos arra kérte fel, hogy vállalja el Nádudvaron a párt elnökséget, de ő visszautasította. Ő is jelen volt a községházánál s hallotta, mikor a főszolgabíró felszólította a népet, hogy osztojanak el, de ő sem ment el, mert kíváncsi volt látni, hogy mi történik. Azt állítja, hogy csendesség volt, míg a lovascsendőrök útni, vágni nem kezdték a népet.

Patai József napszámért jött be a községházához es a főszolgabíró felszólítása után ő sem ment el, mert kíváncsi volt tudni: mi történik.

Ifj. Szabó Sándornál nagy tévedés merült fel, mert a megjelent Szabó Sandor csak 22 éves, a beidézett pedig 33 éves. Elnök konstatalja, hogy nem ez a beidézett Szabó Sándor. Két vádlott valija, hogy az érdekelt fel nem ez az ifju, hanem Csoma Szabó Sándor.

A beidéztet elbocsátják s Csoma beidézése elrendeltetett.

Czibere Gábor is jelen volt a község házánál azért, hogy bámulja a többit. Azt nem hallotta, hogy a főszolgabíró felszólította a népet. Azt hallotta, hogy zugtak, de nem követelődtek.

Kiss Antal is emlékszik arra, mikor a baj megésott. A debreczeni három küldött ő hozzá szált, de ő csak reggel hét óraker találkozt velük. Ő is hallotta a felszólítást es el is ment a tüzoltószobába. Kiabálást hallot, de nem tudja ki kiabált.

Ezzel a vádlottak kihallgatása véget ért. Az elnök kihallgatja a csendőröket, hogy miképen mentek be a községbe es mikor fogtak a kardlapozáshoz. A csendőrök vallják, hogy csak azután támadtak, mikor a nép hajigálta őket. Ezzel szemben az összes vádlottak azt vallják, hogy a csendőrök támadták meg előbb őket. Ezután kezdetét vette a tanuk kihallgatása.

Csendes Balázs lényegtelen vallomása után kihallgatják Kovács Gáspárt, kit Ny. Lakatos es Molnár fuvarosul fogadtak meg Kabára.

Vallja, hogy Soós Gergely indítványozta, hogy kerülő utakon menjenek be a városba. A zavargásnál nem volt jelen.

Horváth Lajos azzal van vádolva, hogy a szocialisták jegyzője volt, ezt határozottan tagadja. Ő is azt vallja, hogy a csendőrök kezdtek előbb a kardlapozást. Hallotta, hogy Gencsiné mondta, hogy azokat kellene kibuzni, akik odabenn vagynak.

Erben János vallja, hogy Ny. Lakatostól kapott levelet, melyben felkéri, hogy oda menjenek ki, mert egyetlet akarnak szervezni. Ők ki is mentek s a fősztolgabíró nem engedte a gyűlést megtartani s őket letartóztatta.

Draveczky Lajos semmit sem tud arról, hogy levelet kaptak, vagy küldtek volna. Őt Erben hívta ki. Emlékszik, hogy a fősztolgabíró megfűtötte a gyűlés tartásait s őket felkísértette a község hazához. Az ablakon át látta, hogy a csendőrök nyargáltak a város fele. Céljuk az volt, hogy egy munkás-egyletet letelessenek.

Nagy Albert nádudvari főbíró részletesen elbeszéli az esetet s elmondja, hogy kemény kifejezéseket használtak Molnár József, Kiss Antal, Varju István és Varju Sándor. Hogy a csendőrök mint jöttek be, azt ő nem tudja, de állítja, hogy nem vágattak, mert különben nagyobb tolongás lett volna hátrafelé a népek. Nagy Albert különben eredeti alak. Minden mondatába vegyít legalább két izét. Azután az elnök minden kérdésére fejet bont s idegesen terjesztgeti a karjait.

Kihallgatják azután a jegyzőt, a községi előjáróságot, kik mindannyian az eset részleteit beszélnek s egyik-másik vádlottra terhelő vallomást tesznek.

Harmadik nap.

okt. hó 19. d. e.

Szeőke elnök a tárgyalást 9 órakor nyitotta meg.

Először Szabó Sándor vádlottat hallgattak ki. Azt vallja, hogy hallotta a fősztolgabíró parancsát ki távozásra szólította fel a tömeget, de csupán kíváncsiságból maradt. Részletesen elmondja a csendőrök támadását. Tagadja a terhére rótt cselekményt, de a csendőrök és Szabó Imre vádlott az ellenkezőt vallják.

Pálffy Lajos tanu hallotta amin: az összesereglett nép hangos követelő hangon kívánta a debreczeni szocialisták szónoklatát. Látta a tömeg támadását. Többeket meg is nevez, kik a csendőröket követ dobáltak.

Tanu látta mikor a csendőrök bejöttek, elmondja hogyan inzultálta őket a tömeg, hallotta a mint a fősztolgabírót szidták.

Dankó Imre tanu jelen volt a község házában, mikor a tömeg odajött. Azok nem követelőztek csak kértek. Ellenkező vallomást tett, mint a mit a vizsgálóbíró előt vallott.

Molnár András tanu szintén jelen volt a község házában. Megnevezte azokat, kik larmáztak, követelőztek. Hallotta, hogy szidalmazták a fősztolgabírót. Ott volt mikor Gencsiné a csendőröket szidta.

Nagy József tanu hallotta a fenyegetést, látta, mikor Apagy Lajos botot emelt a fősztolgabíróra.

Hallotta, hogy a fősztolgabíró rákiáltott amiért botot jemel ellene. Látta mikor a csendőrök megerkezésekor dobáltak.

Kiss András lényegtelen vallomást tesz.

Molnár József terhelőleg vall a vádlottak egy részére.

Déli 12 órakor a tárgyalás még tart.

H I R E K.

* **Időjárás.** Az ország meteorológiai intézet jelentése október 18-án: Az utóbbi 24 órában az idő többnyire esős volt, de az eső mennyisége csökkent. A hőmérséklet aránylag igen magas, a reggeli órákban 10° fölé emelkedett. Elvéve zivatar volt.

* **A városháza átalakítása.** A belügyminiszter a mai irattal megengedte a városház keleti részének átalakítására vonatkozó munkálatok megkezdését. Az átalakítás költségeit 60000 forintban állapították meg.

* **Elfogott kendőtolvaj.** Polacsek Lajos csavargó tegnap délelőtt betört Bosznay nagy kereskedő kirakatába s ott véletlenül találkozott egy értékes selymekendővel, amit készségesen el is emelt s ma egy helybeli nagykereskedőre kínálta megvételre. Ennek azonban föltűnt, hogy mit keres egy oly értékes kendő egy csavargónál? s rendőrt hivatva, Polacseket kendőtől átadta a rendőrnek. A rendőrségnél vallatás közben elmondta, hogy mások is üzik az ő nemes mesterségét s elmondta, hogy Tóth István csavargónál is látott több értékes tárgyat, órákat, arany s ezüst neműeket. Most a rendőrség erőlyesen nyomozza Tóth Istvánt, akinek szeméiyében vélt föltalálni a Blattner Béla és Ormós Gábor órásk kirakatainak hivatlan vendégét.

* **Tolvaj testvér.** Tegnap Simon Balásznétól a testvére ellopott 6 frtot. Ma Simon Balászné följelentette tolvaj testvérét, kerve, hogy fogják el s a 6 forintot vegyék el tőle, de megbüntetését nem kívánja. A rendőrség erőlyesen nyomozza a bűnös testvért.

* **Megátalkodott tolvaj asszony.** Nánási Ferencz csapókeri lakos vak koldustól Lázár Józsefné 36 frtot kepező pénzét ellopta. E miatt Nánási panaszt emelt a rendőrségnél az asszony ellen, a ki bűnét a legmegátalkodottabb módon tagadta, sőt az állította, hogy Nánási akarta őt meggyilkolni s ezen szándékaért kéri a Nánási megbüntetését. De a mi ügyes rendőrségünk nem hagyta magát tévutra vezetettüni, hanem házkutatást tartott Lázár Józsefnek lakásán s ott a 29 frtot meg is találták s így kitűnt az asszony turpissága. Megbüntetés végett a rendőrség atkísért a kir. ügyészséghez.

* **Választás az iparkamaránál.** Az iparkamaránál a tanácsba bizottsági tagokul 1898 okt. 31-től 1899 okt. 31-ig rendes tanácsstagokká választottak Zádor Lajos nagykereskedő s Erli Ede, pótagokul Szentkirályi Tivadár nagykereskedő s Zikszay Lajos építész.

* **Disz album** — melylyel a kir. itélő tábla bírói kara szeretett elnökét, a távozó Puky Gyulát megtisztelte — pár napig közszemlére ki van téve Zador Lajos üzleti kirakatában, ahol bárki megtekintheti.

* **Harcincznyolcz pályázó.** A debreczeni kereskedelmi és iparkamara tisztán az iparügyek ellátására új fogalmazói állást rendszerezített, amelyet közelebb fognak betölteni. Az 1500 frttal javadalmazott hivatalért nem kevesebb mint 38 egyén pályázott, nem csak helybeliek, hanem az ország minden részéből. A pályázók között vannak kamarai hivatalnokok, járásbírók, ügyvédek, közjegyzőhelyettesek stb. Ime, a főka nem valami kövér, mégis sok eskimó rohanta meg.

* **Gyermekek ünnepélye.** A róm. kath. leányiskola növendékei tegnap este megható szép ünnepélyt rendeztek iskolájuk igazgatója Dr. Wolafka Nándor val. püspök plébános névnapja alkalmából. Az emeleti nagyteremben csinos színpadot állítottak, ahol az apró kedves leánygyermek előkelő és nagy közönség előtt alkalmi színművet adtak elő. Gyönyörűség volt nézni és hallgatni az apróságokat amint munkaszeretettel szorgalom nemes szívüségéről verset mondtak, majd mikor szeretettel és lelkésedéssel készültek iskolájuk vezére, igazgatójának halat es köszönetet rebegni. — Különösen Halász Margit, Ujváry

Margit, Fülöp Ilona, Pattermann Ida és a kis Husz Böske tűntek ki. Az utóbbi hat éves kis leányka, csókolni való volt szerepében Tiller Anna magvas beszédében köszöntötte fel dr. Wolafka Nándort, aki a munka-szeretben, hit hűségben példányképi áll előttük. Gyönyörködtető tabló volt az apró tündérek csoportja és felemelő határu az ünnepélyt bezáró Hymnus. dr. Wolafka Nándor a kedves meglepetésért meghatottan mondott köszönetet és azzal zárta beszédét: „Szeressetek hazátokat, vallásokat, szülőitöket és tanítóikat. Az ünnepellet Dr. Wolafka Nándort viragosokkorral is meglepték s zajosan sokáig éljeneztek.

* **Villámcsapás.** Oriási vihar vonult el ma kora reggel városunk fölött. Cikázó villámok hasították keresztül a levegőt kísérve hatalmas menydörgéssel. A villám szerencsétlenséget is okozott, mert lecsapott Erdely János kovácsmesternek a kigyó utcai kovácsmühelyébe s az ott levő Nagy Péter kovácssegéd baloldalát összeroncoltta. A villámütött embert beszallították a köz-kórházba.

* **Önkéntes iskola.** Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester a hadtestparancsnokságot megkereste az iránt hogy intézkedjék, hogy Debreczenben mint a 39-ik hazvezred székelyén is legyen önkéntességi is oia. A hadtestparancsnokság leirt, hogy az önkéntességi iskolát az idén már nem állíthatja föl Debreczen en, mert a katonai szolgálat érdeke nem engedi, hogy az idén több tisztet vezényeljenek Debreczenbe.

* **A királyné arcképe.** Erzsébet királynénak remek festésű arcképe látható a Killer Ede kirakatában. Fialtalsága teljes szépségében tünteti fel a királynét e pompás kép mely Pongrácz Jenő kir. főügyész családjának tulajdona, Ammerling Frigyes híres festő festette ezt a képet. 1357-ben Ranolder volt veszprémi püspök, a királyné volt kancellárja megbízásából, aki azt a király engedelmével meglepetésül festette az uralkodó pár veszprémi látogatása emlékére. A kép Ranolder püspök hagyatékából került a kir. főügyész nejehez, a ki rokona volt az elhunyt püspöknek. Ammerling még két ilyen gyönyörű képet festett a királynéről. Egyik a király birtokában van Bécsben, a másik a miramaréi kastélyban.

* **A részegség következménye.** Békésen jött H. Sámson felöl Debreczennek 6 cefrével megrakodott szekér. Nyugodtan, mit sem sejtve pipáztattak a fuvarosok; egyszer csak látják, hogy velök szembe jön egy szekér, mely nekik tart. Kibáltak, hogy térjen ki előlük, mert ok 6 szekérrel még pedig meg-rakott szekérrel vannak, egy szekér könnyebben kitérhet. Ki is tért, de alig haladt el a szekerek mellett, egyszerre csak megállott a kocsí, kiugrott belőle 3 paraszt ember és ezek közül az egyik azért, mert nekik kellett kitérni, az utolsó szekeren ülő Kocsis Jánosnak a hasába szurta kését. — Azután meneküléshez láttak, kettőnek, köztük a tettesnek sikerült is, de Balogh Mihályt elfogta a hat fuvaros, s beszallították a mezőrendőrséghez. Mikor beszallították annyira részeg volt, hogy kihallgatását sem lehetett eszközölni, s a kijózanodásig lecsuktak. — A szerencsétlen áldozatot, kinek sebe életveszélyes, beszallították a köz-kórházba, hol élet-halál között lebeg.

* **A nemzetközi pénzhamisítók.** Pár napja szenziós ügygel foglalkozik a bpesti rendőrség, a sajtó és a közönség: Egy nemzetközi pénzhamisító társaság leleplezésével, a mely társaságask három tagját már elfog-

Manquette Antalt Troppauban, Schwalbe Lipótot és kedvesét, Jobst Jozefint pedig Budapeston. Ma ebben az ügyben még egy letartóztatás történt. G. Ede fiatal vegyész a ki a Szerecsen-utca 16. száma alatt lakik a rendőrség elfogta, mert a berlini Criminn, Politz-i egy telegramja szerint Schwalbe Lipót, a másik hamisító és G. Ede Berliube jó darabig együtt laktak. Ha azonban egyebet nem tudnak raizonyitai ennél, szabadon kell majd eresztetni.

Vizbefuult testvérek. A 77-es vezetékhajó parkányán beszégetett utoljára Kálmán József hajóslegény az Erzsébet hűgával, aki a fővárosban szolgált. A hajón nem láttak ennél többet a testvéreket. Ma a Ferencz József-híd budai lábánál két holttestet halasztak ki a Dunából a matrózok. Az egyik Kálmán József volt, a rokonok pedig a női holttestben ráismerték a leányra. A halottakat az új temető halottas házába vitték.

A hercegnő gyémántjai. Párisból telegrafálja tudósítónk: A Petit Journal ma számban egy amiensit távirat óriási ékszerlopásról ad hírt, melynek karváltója a sülberlandi hercegnő, aki tegnapi déli 11 óra 55 perczkor indult el Párisból s Amiensbe érve észrevette, hogy hétszáz ezer frankot érő ékszerrel megrakott táskája eltűnt. A hercegnő nem is folytatta útját, hanem nyomban jelentést tett az amiensit pályaudvaron lévő rendőrtisztisznak, azután a legközelebbi vonattal visszatért Párisba és ott újra előadta panaszatát a rendőrségnek. Az ékszerek közt egy 120 ezer frankot érő gyémánt nyakék a legértékesebb.

A fodrászok és az új szabályzat. A fővárosi fodrászok és borbélyok még mindig nem tudnak kibékülni a uszti főorvos által alkotott szabályrendelettel. Ma ismét küldöttség járt Halmos polgármesternél, akiknek elpanaszolták, hogy az új rend okvetlenül a fodrász-ipar anyagi romlására fog vezetni. A polgármester azonban ismét csak azai választott, hogy a szabályrendelet egészség szempontból feltétlenül szükséges, amin változtatni nem lehet; amennyiben azonban könnyítések lehetségesek, elfogja azokat rendelni. E válasszal is rendkívül meg voltak elégedve a küldöttség tagjai.

Orgyilkosokat bérlo hitves. Stark Ferenczné gyulai menyecske — mint onnan tudósítónk jelenti — nem szerette az urát. Szilágyi Istvánt szeretete, az első mérsáros segédet a férje üzletében. Először azt biztatta föl, hogy oltsa ki a férje életét, de az gyáva-nak bizonyult a véres bűnre. Ekkor egy bejárta Starkra, mikor ez korán a vágóúdra megy s üsse agyon. A baltát is átadták részére. — Látszólag az ember vállalkozott is 300 forintért, de aztan, mikor Stark gyantatlanul átment a hídon, a hol a rémes esetnek kellett volna lefolynia — megrettent és mindent elmondott Starknak, a ki az esetet fejteltette. Az emberölésre bérlo asszonyt és szeretőjét elfogták. Az asszonyt négy, Szilágyit három hónapi foghazra ítélték, a mit a felső bíróság is jóváhagyott.

Nemzeti szövetség Szarvason. Nagy ünnepek között és nagy lelkesedéssel alakult meg tegnapelőtt a nemzeti Szövetség Szarvason, ebben a tulnyomólag tót lakosságú békésmegyei külsőben. Emelte az ünnep fényét az, hogy az alakuló gyűlésen nyújtotta át Lukács György főispán gróf Botza Gézának a Lipót rend középkeresztjét. A szövetség elnöke gróf Botza Gézát választották meg. A közgyűlés után 300 terítékű bankett volt, a melyet fényes bál követett. A közgyűlésről hódoló tavrátot küldtek a királynak.

Öngyilkosság az esküvő előtt. Tragikus történet játszódtott le — mint nekünk írják — a napokban Derecske községben. Kada Péter jómódu földműves legény beleszeretett Kovács Eszterbe, a falu legszebb leányába. A szülők eleinte halánt sem akartak erről a házasságról, de végre megbe-

külték és megtörtént az eljegyzés. A legény, mint vőlegény nagyon boldognak látszott, de az esküvő napján közvelelen föbe lőtte magát. Mikor a szép menyasszony ezt a borzasztó hírt meghallotta, eszméletlenül terült el a földön. Hiába minden kísérletezés hiába vitték ki Eger leghíresebb orvosát, nem lehetett segíteni. Így feküdt 4 napig, míg tegnapelőtt a halál megváltotta szenvedéseitől. Tegnap temették el nagy részvét mellett.

Egy gróf család tragédiája. Megrendítő esetről értesít nagy mihályi levelezőnk. Galoczon tartózkodik jelenleg gróf Hadik József az egész családjával, melynek valamennyi tagja, így a három gyerek is teljesen egészségesnek örvendett e hó 13-ig. Gróf Hadik legnagyobb ijedelmeire azonban ezen a napon mindhárom gyerek egyszerre megbetegedett s az orvosok mérgezési tüneteket konstataáltak. A megmérgezett gyerekeket természetesen rögtön szorgos ápolás alá vették, de hiába, mert szombaton éjjel a három közül kettő meghalt. A megrendítő szerencsétlenség okát eddig nem sikerült kinyomozni, de valószínű, hogy a gyerekek játék közben valami mérges növényt ráigcsaltak. A hatóság is megindította a vizsgálatot a tragikus eset okának megállapítására. Gr. Hadik iránt főúrt körökben a legnagyobb részvét nyilvánul.

A zsidók kitiltása Palesztinából. Szegény zsidók: Az antiszemita Palesztinába akarják őket kergetni, a török hatóságok meg viszont Palesztinából tiltják ki őket. Ezt a rendeletet a török kormány már évekket ezelőtt adta ki, megtiltván, hogy osztrak, orosz, vagy roman zsidók a Szentföldön letelepedhessenek, de azért a bevándorlás nem szűnt meg, míg nem most — mint a „Standard” jelenti — a nagyvezér szigorú parancsot adott ki, hogy minden zsidó, bármily nemzetiségű legyen is, tilos Palesztina földjére lépni, ha csak biztosítékot nem ad, hogy 30 nap után ismét távozik. Több angol zsidó családot, melyek nemrég Jaffába érkeztek, nem engedték partra szállni s kénytelenek voltak meg azzal a hajóval visszautazni.

Uj találmány. Legjobb a Fáy-féle rögtön finomító és szepítő arczkréme. Nem zsiros. Ártalmatlan! Higanyt nem tartalmaz. Debreczenben kapható Dr. Rothschnek V. Emil és Tamásy-fele gyógyszerházban, valamint a készítőnél Grosz Nagy Ferencz gyógyszerésznél H.-Szoboszlón.

Különlék.

Bismarck, Wolff és Schönerer a pokolban. A ki nem hiszi, menjen el Lembergbe! Az odaváló városi színházban ugyanis Soupe eperettjét adják, a melynek czime: Az ördög a földön. Az utolsó fölvonás azonban a pokolban játszik. A pokol fejedelme elé különféle gazembereket vezetnek, a kiket Lucifer súlyos büntetésre ítél. A többi között a Cerberus Bismarckot is a sátán elé von-szolja.

A karzat közönségének ordítása kíséri a menetet. Lucifer elősorolja a vaskancellár egész bünlajstromát, a mely alig-alig akar v get érni, azután pedig elítéli. Így volt ez az első előadáson. De ekkor közbelépett a rendőrség s a nagy halot iránt való kegyelmeből megtiltotta e csunya jelenetet. Most helyettesítésről kellett gondoskodni. Mi sem volt könnyebb ennél Bismarck helyett Wolff és Schönerer képviselőket szolgáltatják ki a sátánoknak.

A Cerberus elővezeti őket, persze az egész színház tüntető larmája mellett. Lucifer elősorolja bűneiket s végre Schönerer büntetésből lakatot kap a szájára, Wolffot pedig szájkosárral tiszteli meg az ördög. A nézőközönség örvöng és tapsol s nem tud hová lenni örömeben, hogy a szlávok két elkésere-dett ellenségét így legyőzik. Mindenesetre különös dolog, jegyzni meg egy német ujság, hogy a tartományi kormányzatól erősen szubvencionált színházban ilyen tréfák történhetnek s magyarázatát a dolog csakis az ottani kulturális viszonyokban találja. Azt

azonban feledni látszik a német ujság, hogy az a tartomány, a melynek szubvenció áltja az a színház: szláv és pedig lengyel tartomány, azis akar maradni, s mint ilyen mélyen érzi a lengyel Pozsen elnémetesítését, a melyben Bismarcknak előtte gyűlöletes szerep volt. De nehezen tűri az osztrákbirodalomban a német hegemoniat is; s az olyas tréfáknak komoly politikai alapjuk van.

A sarkadi 12 pont.

— A szerdai szociálista sajtóper. —

Nagyvárad, okt. 18.

A nagyvárad esküdtszék ma, szerdán tárgyalja Kiss Imrének, a hírhedt sarkadi nazarénus-szociálistának sajtópéret. Az elvesztett kincsnek megtalálása czimen egy röpíratot terjeszt a boldogtalan, aki, mint az irasából kitetszik, sokkal inkább eszelős, semmint szociálista.

Egyszerű paraszti ember Kiss Imre, akinek meghibbant az agya a szociálista tanokon való örökös rágódás közben. Öregségére aztan felcsapott agítátornak, s a szociálistussal egy füst alatt hirdeti az egyedül üdvözítő nazarénus vallás igéit. Hirdeti pedig 12 nyomtatott pont alakjában a legádázabb gyűlölet hangján szerit a vármegyében.

Jár faluról-falura, bekopogtat a csöndes hajlékokba s terít, megszedíti a békés embereket, akik könnyen hisznek a fanatikus öreg ígérgetéseiben. Jártában-keltében osztogatja a nevjegyet, melyre ez van írva:

KISS IMRE
felelős szerkesztő
az Urban.

És osztogatja boldognak-boldogtalanok a gyűlölet örült fanatizmusával; összerótt 12 pontot, amelyből itt közlünk néhány érdekesebb szemelvényt:

— Hatodik nyomtatványomban bocsátom imé ki, hogy a papok nem Krisztus papjai, hanem a római papa és Magyarország főpapja, a hercegprímás és a katolikus püspökség hamis prófétái, vagyis a hercegek, grófok, bárók, urí jogaik örzői hamis eskü alatt, mert nekik nem szabad így szólni tisztán az evangéliumot, mint abban az Atya parancsolja az ó fia által, mert ha ők tisztán szólnak Isten igazságát, akkor Magyarországon nem volna egy huza-vonó ur sem, hanem mindenkinek el kellene fogadni Istennek azon szavát: Véres verítéssel keresd a te kenyeredet.

Azután a kormány ellen fakad ki keserű haraggal:

... Ha pedig a magyar haza miniszterei nem engednek — ugymond — Isten igazságának; — a mely vermet az igazság letaposására készítettek — maguk esnek bele...

A 12. pontban, a befejezésben az egyenlőség és testvériség vallását hirdeti:

... Én pedig — ugymond — a világra született embernek kiáltom a Megváltó igazságával, hogy az evangéliumban nincs katolika, református, lutheránus vagy akármilyen néven nevezendő vallás, mely ma letezik, hanem csak egyenlőség és testvériség vallása...

... Valaki pedig az én felelősségem mellett terjeszti e nyomtatványt vagy kinyomatja szeretéből odabb adja s a benne levő igazságot magának elfogadja, leszen rajta Istennek áldása.

Felelős szerkesztője
Kiss Imre,
az Urban.

A száználmas ember már a budapesti esküdtszék előtt is állott vádlottképpen s elmebeteg állapotára való tekintetből fölmentették. mzóta járja a vármegyét az apostol-bottal kezében s számtalanszor meggyűlt a baja a csendőrökkel. Eppen vasárnap koboztak el a csendőrök Hegyköz-Ujlakon egy példányt az inkriminált röpíratból. Ott is járt a közelmúlt napokban Kiss Imre egy ismeretlen ember társaságában s Bódi Imre ujlaki gazda házában nazarénus-istentiszteletet tartott.

A szerdai esküdszéki tárgyalást Milye Gyula kir. tablai bíró vezeti, Kiss Imre védő nélküli jelenik meg a bíróság előtt s így a tárgyalás fölöttébb érdekesnek ígérkezik.

* **Szegény Simli Mariskát** végre utól érte végzete — megörült, jó ideje tapossa azt az utat, melyen idejutott. Édes anyja leányának születe, ő pedig elvetette magától a nőnek ruhaival együtt gyöngéd erkölcsi, foglalkozását s férfi és amellett r. kath. papi ruhába bujva, férfi társaságokba elegyedett; iradalom terén és köresemeket hordva ajkain, megtévesztette maga fölül azokat, akik közelebbről nem ismerték; azokat pedig akik többször láttak és hallottak, szánalmas mosolyra készítette. Míg csak küöncznek vagy nevetségesnek látszott, sajnálatos vagy részvételt váltak iránta; de aztán szálhámasságra csapott át s kezdett a társadalomra veszedelmessé válni. Nem volt ismeretlen sem egyik sem másik oldalról Debreczenben sem. Az elegáns kinézésű ifjú nő papi életkódásával itt is sokakat hozott tévedésbe, amidőn leginkább papok és mindig csak férfiak társaságában lépett nyilvánosság elé. Sajtópere is, melyben meg nem jelent, de elmarasztalták itt folyt le. Nem érdektelen tehát életfordulatainak utolsó jelensége előttünk sem, mely miatt mint örület megfigyeles alá helyeztek. Fájdalom a férfi erkölcsök közül nem mindig a legisztelesebbeket vette művelés alá és gyakorlatba. Fiumében a lapirodalomnak olyan mutatványt hozt egy négy nyelven szerkesztett »Quarncro'i Ellenőr« című lap számára világra a mivel sokakat becsapott s a fiumi rendőrséggel jött érintkezésbe, amely kijelentette neki, hogy jó lesz ha onnan eltavozik és többé nem is szerencséllet a várost jelenlétevel. Am az észben és erkölcsben mar nagyon meghibbant leány szive jól elkészve, de végre mégis megmozdult, azon örök erzelemtől teljesedve, amely a nőt boldoggá és boldogítóvá teszi. Szerelmős lett egy fiúmei hírlapíróba, de a nőiség rovására addig hamis külmázt öltött férfi-lánynak talán az egyetlen valódiilag nyilatkozó érzése kegyetlenül visszautasított ez lett a társadalomból talán most végkép kizárásának okozója. Mert a börtönfelügyelő ahihez folyamodott azon rögeszméjében hogy »ferje« megrabolta s megakarta ölni — védelemért, inkább megtorlasert azt kívánva, hogy zárják el: a kegyetlen felügyelő nem azt, hanem őt mint örület tette zár alá. Elérte végzetét amit kergetett. Azt a szomorú tanuságot hagyta, hogy a nő mara djon hivatásakörében. (beküldetett.)

TANÜGY.

Az ág ev bányakerület új felügyelője, Zsilinszky Mihály közoktatás és vallásügyi államtitkár Okt. 18-án foglalta el felügyelői hivatalát — a budapesti süitőutcai evang. gymnasium diszt. rmeben tartott székfoglaló beszédevel. A vallásos érzetben magasan kiemelkedő beszéd nagyon érdekes kijelentései közt is legkiválóbbnak tekinthető az a részlet, amelyben a h a z a s z e r e t e t apolására buzdít, az o k t a t á s és nevelés és a pap-nevelés ügyére is kiterjeszkedik és ez utolsó érdekeben kifejezi azon nézetét, hogy k ü l ö n f a k u l t á s v ö l n a l e t e s i t e n d ő a b u d a p e s t i e g y e t e m e n. Valóban eljött az ideje, hogy vagy a római katolikus teológiai fakultás is kikülönítessenek onnan, vagy más felekezetek teológiája részére is fakultás szerveztessek ott. Az ev. ref. teológiai fakultásnak Debreczenben szervezésének megindított mozgalma megkönnyíti a kormány helyzetét e terén; mert itt csak hathatós hozzájárulást kelleve tennie a kormánynak, hogy az ev. ref. egyháznak egyetemi színvonalon álló teológiai szaka legyen nem Budapesten, hanem Debreczenben.

Színház.

Értesítés.

A magyar színészetnek Debreczenben 100 éves fennállása megünneplését a »Csokonai Kör« rendező bizottsága — a magyar nemzetért országos gyász miatt — f. évi okt. hó 23-áról elhalasztotta és az ünnepély napját f. évi november 27-ére tűzte ki, — melyre nézve a részletes programot is tartalmazó meghívások november hó folyamán fognak kibocsáttatni.

A midőn erről T. Czimet értesitem, egyszersmind fölkerem, miszerint az ugyan-ezen ünnepély keretében rendezendő színházi kiállításra szánt emléktárgyait, képeket, szinlapokat, emléksorokat s más olyan ereklyéket, melyek a magyar színművészetre általában, de különösen Debreczenre vonatkoznak, magyarázó scrok kíséretében f. évi november hó 20. napján, czimem alatt beküldeni s ez által hazafias törekvésünket támogatni sziveskedjék.

A beküldött tárgyakról elősmervényt adunk; a szállítási és csomagolási díjak pedig a rendező bizottság terhére képezendik.

A színházi kiállítás a Kereskedelmi Akadémia palotájának diszt. rmeben rendezzük, mely az ünnepély napján, november 27-én d. u. 3 órakor nyitattik meg; ugyanakkor megtekinthető lesz a Csokonai-kör ereklyetára is, a diszt. rme melletti Csokonai szobában.

Debreczen, 1898. okt. hó.

Tisztelettel

Komlóssy Arthur,

a rendező bizottság elnöke.

Mozgó fényképek.

Tegnap este került másodszer előadásra. Nagy közönség nézte végig a kitünő bohózatot s sokat mulattak a kacagató jeleneteken. A szereplők közül különösen Kiss Iren t ü n t e t t e ki magát, akit tapssal és éljenzéssel jutalmazott a halás publikum.

Heti műsor:

Csütörtökön: »Kis herceg« (A. bérlet.)
Péntek: »Folt a mely tisztá« (B. bérlet.)
Szombat: »Hunyadi László« (C. bérlet.)
Vasárnap délután: »Madarász« (bérlet-szűnet.)

Vasárnap este: »Romeo és Julia« (Bérlet-szűnet.)

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti gabonatözsde

okt. 18.

készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Buza	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	76	—	80	00.00—00.00
» »	77	—	81	00.00—00.00
» »	78	—	82	—
Tiszavidéki ó	79	9.35—9.45	—	9.95—10.10
» »	76	9.40—9.55	80	—
» »	77	9.60—9.70	81	00.00—00.00
Festvidéki ó	78	9.65—9.50	82	10.00—10.05
» »	79	9.45—9.75	—	—
» »	79	9.70—9.75	80	—
Fehérmegyei ó	76	9.80—9.90	81	10.05—10.05
» »	78	9.90—10.00	82	—
» »	79	9.50—9.60	—	—
Bácskai ó	76	9.65—9.65	80	00.00—00.00
» »	77	9.75—9.85	81	00.00—00.00
» »	78	—	82	00.00—00.00
Észak magy	79	—	—	—
» »	78	—	80	—
» »	79	—	81	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
1. oszt. elsőrendű új	70—72	7.75—7.85
» másodikrendű »	—	7.65—7.75
Árpa takarmánynak »	60—62	5.75—6.15
» égetni való »	62—64	6.25—6.80
» serföldei »	64—66	7.30—8.20
Zab — — — új	39—41	5.40—5.70
Tengeri bánsági — új	—	5.30—5.35
» mas nemű »	—	12.—12.75
Repce bánsági	—	—

Sertésvásár.

okt. 18.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai: Nehéz páronként 320 kilogrammon feüli sulyban 54—55 krajczárig, közép (pkint 251—320

— kilogramm sulyban) 55—56 krajczár, Könnyű (páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban) 53—54 krajczárig.

Sertéslétszám: 1898. évi okt. 17-en — volt készlet 44.208 darab, 1898 okt. hónap 18-án felhajtott 293 drb, 1898 okt. hónap 18-ik napján elszállított 795 darab 1898 okt. hó 19-ik napjára maradt készletben 43.706 darab. — A hizott sertés üzlet-irányzata lanyha.

A phyloxera rovar ellen való védekezés költségei 1897-ben.

Zárszámadási jelentésében az országgyűlés tudomására hozza az allami számvevőszék, hogy a földművelésügyi miniszter 1897-ben a törvényhozásilag megszavazott 239.800 frton feüli további 107.392 frt 05 krt tordított a phyloxera rovar ellen való védekezés céljaira. E tulkiadás oka abban van, hogy a phyloxera által elpusztított szőlők felújítása az 1896 V. t.-cz. hatása alatt országszerte örvendesen és nagy arányokban halad, de ezenkívül a szőlőszet és borászat körül megindult nagyobb arányú mozgalom eredményeként a szőlőszet-égetés segélyével fentartott és megújított szőlők kiterjedése és így gazdaközönségünknek szénkéneg szükséglete is folyton növekszik. Gazdaközönségünk említett kétirányú tevékenységének természetes következménye, hogy az allam működése s az allam által szolgáltatott eszközök, természetnyek és anyagok, valamint az allami szakközégek tanácsai és utbaigazító szolgálatai is az eddiginél sokkal nagyobb mérvben vétetnek igénybe. Ennek következtében az allami oltvány telepek költségeire, amerikai és európai szőlőveszők beszerzésére, a szénkéneggyártás és szénkénegezés előmozdítására, valamint végül az allami szakközégek uti költségeire előirányzott hitel már az elmúlt év harmadik negyedében elégtelennek bizonyult. Miután pedig a szőlők felújítása és fentartása körül az egész országban megindult nagyobb arányú mozgalmat költségvetési fedezet hiányában megakasztani, vagy pedig csak korlátozni is ki-elégítendő nagy közgazdasági érdekek szempontjából s az 1896. ev V. t.-cz rendelkezései szerint nem lehetett, az elkerülhetetlenül szükséges kiadások utalványozandók voltak. A tulkiadás annak idején a pénzügyminiszternek bejelentetvén, az valamint a minisztertanács összesen 150.000 frt tulkiadás utalványozásához járultak hozzá.

Berlin, okt. 18. (Gabonavásár.) Szilárd Amerika daczára buza 1/4 márkával haugatott, rozs vételkedv folytán ugyanennyivel emelkedett. Zab változatlan maradt.

CSARNOK.

Költevények.

Irtá: Takács Endre. Remény.

Ifju valék, betelve minden széppel
Ugy vágytam én is lenni nagy, dicső
Imádtam Istent féltem ostorától
S nálamnál nem volt leikesebb hívő
Belé vetem magam a küzdelembe
Hol annyi vész tekinté én felém
De ifju hévvel, nem rontott erővel
Szalitam a harcza és reméltem én.

De jaj az örvény ugy sodort magával
S már bennem aig alig volt erő
Am mégse féltem én az elvesztéstől —
És telkem oh, sosem volt csüggedő
Rám támad az ernyi ellenségem
Az élet zajló vészes tengerén
Ezer veszély meredt rám vad szemekkel!
Mégis küzdöttem és reméltem én!

És küzdve kinnal bajjal szenvedessel
Nem törtem én meg és nem csüggedék
Mert ah reméltem mégis szebb jövőndőt,
Hittem nyugalmat ad egyszer az ég
Barátim is mind elhagyának engem
Nem volt ki védő kart tárjon felém
Szeretteim elfordulának tőlem.
És mégis türtem és reméltem én!

De egyszer ah! szivem szeretni kezdé
S azt hittem megnyílt a menny én reám
Szerettem őt a szép leányt a csalfát
Érette éltem lelkeim áldozám
De mindhiába megcsalt: és ez átok
Kinosan rágott lelkeim jobb felén.
Maddig küzdtem bátran csügedetlen
Többé nem hittem s nem reméltem én!

Nem kívánok sokat!..

Miért is szeretlek téged oly nagyon
Annyi gyönyörrel annyi szenvedéssel
Hogy érted e világot elhagyom
S lelkeim örülség tengerébe vész el
Nem alhatom, a kin tart ébren engem
S fest ébren is édes álmokat
Csak egyetlen csóköddal ments meg engem
Látod leány, nem kívánok sokat!

Te állsz előttem minden pillanatban
Szememvilága tégedet keres.
S forr ifju vérem minden dobbanatban
Agyam lázas fekezhetlen heves!
Mert is szeretlek? Hisz nem érdemelted!
Jatszol velem, szivem majd megszakad
Pedig csak egy szó! kellek kiejtened
Látod, leány, nem kívánok sokat!

Látom ez arcot melynek rózsapírja
Máért virúl, máért hevül talán
Látom szemed, melynek ezer koboldja
Gúnynyilakat lövöldöz én reám;
Látom az ajkot melynek csókja bodít
S mely szenvedésemen nagyot kaczog
Pedig egyetlen mosolya meggyógyít
Látod, leány! nem kívánok sokat.

En szenvedek, oly árván nyomorultán
Vigasztalva nincs hozzám senkinek
Jobb lesz nekem csendben feküdni — holtan
Az éj remek hívón intenek:
Sírmba esend lesz, senki meg nem gyászol
Nyugton lesznek senki meg nem sirat
Pedig egy könnyed feltámasztana engem
Látod, leány nem kívánok sokat!

Képzeld el a többit.

(Jean de la Brete.)

Franziából fordította: **dr. Kósa Zsigmondné**

Folytatás.

XIX.

Luczern, július 27-én.

Gyámom néhány napig itt akar maradni
— hogy nyugodtan tanulmányozza a kapitányt
— mint nekem mondá. Egyelőre csak csolna-
kazunk, a kirándulások későbbre maradnak.
Semmit se irtam a nyolcz nap alatt.
Buridan szamaraként érzem magam. Ez egy
nagyon sajnálatraméltó állat lehetett.

Megvárjam a bükköny boglyát azaz azt a
valakit akit a sors talán tartogat számomra,
avagy elégedjem meg a szénával, és tartsam
meg a kapitányt?

XX.

július 29-én.

Miért oly csalóka a csillagos éjszaka,
miért burkolja homályba a kitanulandó jele-
met? Miért nem adja az ideális szárnyakat,
melyekről annyit suttogott egy kapitánynak
valórojjai helyett?

Itéletei? — mint mindenkié; — leikese-
dése? — édes Istenem ha csak akkorkát mu-
tatott volna, mint kis körmöm hegye.

Nem emelkedik a köznapi dolgok fölé,
nem mozog az emberek között szabad gondo-
latok, szabad észjárassal! Dehogy — golyót
köt a lábára, — hogy repülhetne velök a
nap — a lötteszet — a magasztos felé?

Vegre is ez egy ember kit én nem ismer-
lek, egész eddigi fáradságom hiába való volt
— akár újra kezdjem.

XXI.

Rigi Julius 31-én.

— Látod ez óriásokat? Integtetnek ki-
hivnak a harcra!

— Minő óriások? — kérdi Sancho
Panza.

— Azokkal a hosszú karokkal ott ni
— felel Don Quichotte — némelyik két mér-
föld hosszú. —

— Vigyázzon Uram, amit ön ott lát
azok nem óriások csak szél malmok!

— Látszik — felel Don Quichotte meg-
vetően — hogy nem vagy lovag. Ezek óriások
ha mondom, és ha te felsz tölök, eredi bujj
egy egérlyukba. De én felveszem a kesztyűt,
elfogadom a kihívást, bár a harc nagyon
egyenlőtlen lesz!

— Bár szegény Sancho égre földre eskü-
dözött, hogy az óriások volna képeu szelmal-
mok, ez mit se használt. Mentül közelebb jöt-
tek, Don Quichotte annál világosabban látta
az óriásokat, bár Sancho teljes erejéből ipar-
kodott őt a neveteges harctól visszatartani.

Van-e mélyebb értelmű mese, Don
Quichotteé-ál? Mennyire megörültem, midőn
a régi ódivatu regényt véletlenül felfedeztem a
Rihgi Kulm hételjében. Valami utazó felejtet-
te ott, mennyire sajnálom őt feledékenységé-
ért. Mily szomorú lehet most utazása, Nincs
Don Quichotteja aki mulattatja és mégis ész-
revétiénül mély értelmű tanításokkal látja el.

— Mily hozzá méltó lovag lehetett vol-
na, ha még élne. Ő nem neveléses phantasta
de egy erős akaratu férfi, ki akarja és ime
rozzant viskója fenyés palota, rozsdás lánd-
zsája félelmes hadi fegyver. rongyai, fenyés
selyem ruha és agyremei hősiességé
lesznek.

Félek, hogy a kapitány lovagiasság, aka-
rom mondani életbölcesség terén messze hatra
marad Don Quichotte mögött.

Különös módon értelmezi ez ócskaságot
mondá a kapitány. mikor lelkesedve beszéltem
neki Don Quichotte-ről.

— Hogy-hogy?

— Mert az semmi egyéb, mint egy
maró satyra a lovagiasság tulajdonságaira!

Oh kerem ez sokkal több mint satyra!
Lefesti az embert aminőnek lennie kell, ha
nem sülyed a köznapiság mocsarába. Felnyitja
képzeletünk szemét, felvisz a felhők közé
eltakarja a köznapi nyomort és bünt, képessé
lesz malmokat éget ostromló óriásoknak
nézni, — és ezen tudattal emberet boldogi-
tani!

— Nagyon veszélyes játékra csábítja —
mondá a kapitány szárazon, ön elfelejté, hogy
a szelmalom szárnya fájdalmasan megsebzé
lovagját!

— Nemes seb! nemes lovaghoz méltó,
kit magasztos képzelete magasra emelt a köz-
nap durvaságok fölé, Nem váltja fel nézeteit
apró pénzre és nem is göngyöli azt be egy
darabka papirba, hogy mellényzsebébe elfer-
jenek.

Szegény Perseus! mennyi dolgom lesz,
mig elhanyagolt nevelésedet és csuszó lelkeket
felemelhetem a magas égig!

— Ha volt idő, midőn ily Don Quichot-
tekra égető szükségünk volt, ugy ez mostani
tespedő századunk!

— Mily egyszerű volna, nevetett ő, egy
csomó rongyos, éhező, verseket író koldus,
dicső tirsaság mondhatom!

En meg mindennap meghinám őket, bár-
milyen rongyosok legyenek is. Igen — foly-
atám tüzesen, — ily korban, hol minden
szabadságot egyenruhába vagy kényszerzubb-
onyba dugnak, kell hogy képzelődésünk
szakítsa el lánczait és szabadon csapongjon,
— minden békó daczára is. Don Quichotte
is csak így csinálta és én is követni sze-
retném!

E kis beszédem után féloldalról vizsgál-
gattam Perseust, ki ugy fogadta szózuhanyo-
mat mint egy leforrázott macska. A gondolat,
egy olyan feleséget kapni, aki megkiváncja
hogy tuskón-bokron száguldjanek kereztül
az ő kedvéért, naponta harcokat vívjon és
azokban mindig győzzön, nem valami nagy
vonzerővel bírhatott reá nézve.

— Ilona — mondá gyámom siri hangon
— nem tudom, tréfálsz-e vagy komolyan be-
szélsz. De részemről czélszerűnek látnám ez
utazást minél előbb befejezni, mert képzelő-
desed mentől jobban csitítjuk, — annál csa-
pongóbb.

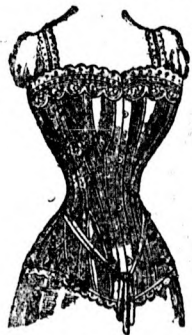
— Hát mit gondol gyámom, nem hason-
lít maga is egy iczi picziket Don Quichot-
te-re?

— Azt hiszem annyira ismerhetsz, mi-
szerint nem vagyok felbolond!

— Teljesen ismerem! és épen azért ál-
lítom.

A nagy lovag képzeletében szelmalmodok
óriásoknak nézett; maga hatalmas és minde-
nek felett okos M. La Platière ur, a legyet
nézi elefantnak, mikor, — mondjuk — egy
bőrönd elvesztén kesereg Végre is — folyta-
tam megvetően — az egész emberiség meg-
szokta, hogy kis kellemetlenségeit óriásivá
felfújja a nagy lovag életbölcességét és saját
apró cseprő bajait össze vissza keverve egy
fazékba dobja.

Folyt. köv.

A nő szépség kecsességét
egyedüli a jó fűző emeli!

Első magyar

orvosilag elismert mű
mellfűző-gyára

GOLDSTEIN KAROLINA

DEBRECZEN, Főtér.

Ajánlja a legjobbnak elismert, saját gyártmányu
alkalmi-, oldal- és hasfűzőjeit.

Ezen Matinée-fűző, mely m. k. szabadalommal van ellátva saját
találmányom. Számtalan orvos bizonyítja, hogy ezen fűző hivatva van
némely roszs rendszer szerint készített fűző által előidézett testi beteg-
ségeknek elejét venni.

Vidéki megrendelések 6 óra alatt készülnek.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy készlet és nagy választék.

